

[Foss.]

have lov til at sige et par ord om mine præmisser. Nu skete der det, som undertiden sker, at den højtærede handelsminister tog fat i den sidste del af min tale og øjensynlig havde glemt første del. I første del forekom nemlig præmisserne. Det, som er mit udgangspunkt, er, som den højtærede handelsminister også var inde på, at vi her i landet frigiver en betydelig varemængde; vi har allerede liberaliseret en hel del. Den ærede ordfører for socialdemokratiet udtalte, at han gerne så denne liberalisering videreført. Ganske det samme har jeg sagt, og jeg har ikke hørt nogen protestere imod, at denne liberalisering blev videreført. Forøvrigt vil det næppe heller nytte noget, selvom den højtærede handelsminister ville protestere mod den; i hvert fald har jeg det indtryk, at vor handelspolitik på dette område hovedsagelig er bestemt af de bestræbelser, der sker i Europa på at frigøre handelen, og Danmark kan i den givne situation ikke sætte sig udenfor. Hvad der skal ske senere, hvis disse forhandlinger bryder sammen, hvis de ikke fører til et resultat, må vi tale om til den tid, men i øjeblikket er vor situation den, at handelen skal frigives. Der er muligvis højst forskellige begrundelser for dette. Jeg for mit vedkommende er en absolut tilhænger af liberalisering af mange grunde, som jeg her ikke skal spille tiden med; andre er det måske, fordi de bliver tvunget til det af udenrigspolitiske hensyn. Det er situationen, det er præmisserne, nemlig at vi ikke har mulighed for i tilstrækkelig grad at regulere vor handel ved importbegrænsning. Når vi ikke har det, er det rimeligt at se på, hvad konsekvenserne bliver, og på, om der bør gøres noget andet. Jeg har undladt for ikke at føre diskussionen for vidt at komme ind på det andet, der burde gøres. Det har været drøftet vidt og bredt af mine partifæller i det andet høje ting; jeg har nøjedes med ganske kort at pege på konsekvenserne, hvis vi fortsætter uden at gribe ind i købekraften, i forbruget her i landet med en overskudsimport. Konsekvenserne vil blive, at vi en skønne dag ikke kan skaffe os de råvarer, der skal holde vor industri i gang.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg er meget ked af, hvis der har været noget vredladent over min tone i det svar, jeg gav det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen. Hvis der har været det, tror jeg ikke, det kan tages som udtryk for, at jeg ikke har haft ret i det, jeg sagde,

men snarere som udtryk for, at jeg har haft ret og kun har villet sige det så tydeligt, at man kunne forstå, jeg har det.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen er en ivrig tilhænger af mere offentlighed i hele administrationen. Heri er jeg ganske enig med det ærede medlem. Jeg har selv forfægtet de principper med stor energi og vil gøre det fortsat. Jeg gav et eksempel på her, hvordan vi har indført offentlighed på et meget vigtigt område, nemlig i forbindelse med behandlingen af ankesagerne, og kan der fremkomme praktisk forslag til en udvidelse af denne offentlighed, vil jeg forfærdelig gerne medvirke.

Det ærede medlem mente at kende til sager, hvor folk var blevet forurettet, eller hvad der var sket, og hvor de pågældende ikke turde komme frem med deres sager. Hvorfor står det ærede medlem ikke op her og giver en redegørelse for de sager? Hvorfor tager det ærede medlem ikke de sager op i rigsdagens vareforsyningsudvalg og trumfer de menneskers ret igennem? Jeg for mit vedkommende ville i hvert fald ikke sidde inde med en viden om, at der var sket noget forkert eller uretfærdigt uden at benytte mit rigsdagsmandat, eller hvad anledning jeg ellers havde, til at forsøge at hjælpe de mennesker. Det synes jeg dog måtte være det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensens pligt.

Så er det vist lidt ejendommeligt at påstå, at der er sendt bud efter mig til Paris, når det ærede medlem bagefter ikke kan sige, hvem det var, der sendte bud efter mig. Jeg kan ikke tro, der er nogen, der har en så naiv tankegang, at man tror, at på et eller andet tidspunkt sendes fra Paris fra amerikansk side bud efter den danske handelsminister, der skal til Paris og stå skoleret. Sådan noget hører kun hjemme i fantasiens verden. Det er ganske rigtigt, at jeg rejste til Paris for at deltage i frilisteforhandlingerne i oktober-november måned i fjor; men den mand, der sendte bud efter mig, var den højtærede udenrigsminister, hr. Gustav Rasmussen, der, da han så, hvad ingen af os havde ventet, at der ville komme konkrete frilisteforslag på dagsordenen, ønskede at have mig ved sin side ved forhandlingsbordet, hvilket jeg naturligvis meget gerne indvilgede i. Det var, hvad der skete ved den lejlighed.

Henry L. W. Jensen: Den højtærede handelsminister bekræftede i virkeligheden, at rejsen til Paris var foranlediget af et eller andet (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Ja, selvfølgelig!). Ja, selvfølgelig-